

fig gebraucht. NAIGH. 2, 20. अस्तुर्न दिद्युत्प्रतीका RV. 1, 66, 7(4). 166, 6. तिग्मा 5, 86, 3. पताति दिद्युत्प्रत्यय वाहोः 7, 23, 1. 34, 13. 46, 3. 57, 4. 10, 158, 2. यथासमा अज्ञानो दिद्युतो दिवः 2, 13, 7. — 2) N. pr. einer Apsaras AV. 2, 2, 4. — दिद्युत् = द्योतते strahlend Vop. 26, 71.

दित्यौही s. u. दित्यवह्.

दिधन् (desid. von दह्) adj. (nom. दिधक्) zu verbrennen beabsichtigend Vop. 3, 151, v. 1.

दिधन्ता (wie eben) f. das Verlangen, die Lust zu verbrennen, zu brennen MBh. 1, 8363. 14, 1737. Bāṅ. P. 6, 4, 5.

दिधनु (wie eben) adj. zu verbrennen, zu vernichten beabsichtigend MBh. 1, 8090. fg. 3, 16161. 4, 38. 7, 6855. 13, 839. R. 3, 20, 38. 4, 38, 15. Bāṅ. P. 2, 7, 24. 5, 26, 35.

दिधि f. firmness, stability, fixed state of mind or being Wils. Bestimmt eine falsche Form.

दिधिन् (desid. von दिह्) adj. (nom. दिधिक्) zu beschmieren beabsichtigend Vop. 3, 151.

दिधिष्यत्य (vom desid. von धा) adj. den man zu gewinnen suchen muss: मित्रं इव यो दिधिष्यत्यो भूदेव अदेवे जने ज्ञातवेदाः RV. 2, 4, 1. Nach Śi. = धारयित्. दिधिष्यत्य Uṇ. 3, 96; im Scholion dieselbe Stelle aus RV. Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1.

दिधिषु (wie eben) 1) adj. zu erlangen — zu gewinnen suchend, werdend, erstrebend: अश्वसो न ये ज्येष्ठस आशवो दिधिषवो न रघ्यः सुदानवः RV. 10, 78, 5. दधन्तं धनपन्नस्य धीतिमादिदयो दिधिषोः विभृताः। अतृप्यन्तीरुपसौ पत्यच्छक् 1, 71, 3. वरु देवत्रा दिधिषो कृवांषे Citat in Nir. 8, 20. — 2) m. Bewerber, Freier: कृत्स्नाभस्य दिधिषोस्तवेदं पत्युर्जनि-त्वमभि सं वभूय RV. 10, 18, 8 (AV. दिधिषोः). मातुर्दिधिषुमब्रवं स्वसुर्दारः प्रपोतु नः। धातेन्स्य सखा मम 6, 35, 5. so v. a. Ehemann Bāṅ. P. 9, 9, 34. der Gemahl einer schon vorher verheirathet gewesenen Frau AK. 2, 6, 1, 23. H. 525, v. 1. Nach H. 525 auch दिधिषु. — 3) f. दिधिषु UNĀDIS. 1, 95. eine zum zweiten Male verheirathete Frau AK. 2, 6, 1, 23. H. 525. दिधिषूपति P. 6, 2, 19. धातुर्मतस्य भार्यायो यो ऽनु-रस्येत कामतः। धर्मेणापि नियुक्तायां स ज्ञेयो दिधिषूपतिः ॥ M. 3, 173. MBh. 12, 1211. दिधिषु ÇABDAR. im ÇKDR. Nach LOKĀSHI bei KULL. zu M. 3, 160 eine ältere unverheirathete Schwester, wenn die jüngere schon verheirathet ist: ज्येष्ठायां यद्यनूयायां (विद्यमानायां) st. यद्य ÇKDR. nach dem UṆĀBAT. कन्यायामुक्तते ऽनुजा। सा चाग्नेदिधिषूर्जेया पूर्वा तु दिधि-षुः स्मृता ॥ Derselbe Çloka mit der Variante दिधिषुर्मता wird vom Schol. zu H. 525 MANU zugeschrieben. — Vgl. अग्नेः, एदिधिषुःपति.

दिधिषू f. = दिधिषू H. 525, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR.

1. दिन partic. s. u. 3. दा.

2. दिन NAIGH. 1, 9. (दिने Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1. Uṅ. 1, 11, 1.) m. n. gaṇa अर्धर्चादि zu P. 2, 4, 31. TRIK. 3, 5, 11. n. (nur dieses zu belegen) SIDDH. K. 249, b, 10. Tag NAIGH. AK. 1, 1, 2. TRIK. 1, 1, 103. H. 138. युत्तु — दिनर्त्तुषु M. 3, 277. दिनमेकम् 11, 144. 8, 22. 2, 220. RAGH. 2, 25. HIT. 1, 78. 20, 18. VET. 10, 15. पौवनदिनानि PANĀT. 128, 2. दिनेषु गच्छन्तु RAGH. 3, 8. HIT. 20, 11. दिने दिने I, 159. VID. 200. RAGH. 3, 22. DAÇAK. in BENF. Chr. 189, 23. Im Gegens. zur Nacht RAGH. 2, 20. नक्तदिनम् PANĀT. 32, 25. KATHĀS. 11, 3. दिननक्तम् MĀRK. P. 16, 69. दिनरात्र्यन्वयोः Suçr. 2, 339, 7. Am Ende eines adj.

comp. f. आ RĪGA-TAR. 1, 347. Wohl verwandt mit दिव् Himmel, Tag. — Vgl. इर्दिन, पुह्, मध्यं, सु.

दिनकर (2. दिन + 1. कर) 1) adj. f. ई Tagmachend: दिनकारी टीका Titel eines Commentars zum Bhāshāparīkṣhedā Z. d. d. m. G. VI, 14, N. 3. — 2) m. a) die Sonne H. 97. R. 1, 33, 21. 2, 48, 26. 3, 12, 4. BHARTṚ. 2, 65. RAGH. 9, 21. R. 1, 22. VARĀH. BRH. S. 4, 3. 12, 7. SŪRJAS. 12, 90. — b) मि-अ N. pr. eines Schol. des Çiçupālabadhā Verz. d. B. H. No. 317.

दिनकरतनय (दि + तन) m. der Sohn der Sonne, der Planet Saturn VARĀH. BRH. S. 104, 40.

दिनकरदेव (दि + देव) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 124, a.

दिनकरात्मजा (दि + आत्मजा) f. die Tochter der Sonne, Bein. der Jamunā HALĀJ. im ÇKDR.

दिनकर्तार (दिन + क) m. der Tagmacher, die Sonne HARIV. 9367.

दिनकृत् (दिन + कृत्) m. dass. H. 97, Sch. MBh. 3, 192. VARĀH. BRH. S. 3, 38. 29, 11. 98, 1. BRH. 2, 1.

दिनकेशर m. Finsterniss (die Staubfäden des Tages) ÇABDAR. bei Wils. in der 1sten Aufl. केसर H. ç. 19. केशव ÇKDR. nach ÇABDAR. und Wils. in der 2ten Aufl.

दिनक्षय (दिन + क्षय) m. 1) die Neige des Tages, Abend KĀM. NITIS. 7, 57. — 2) = तियक्षय (s. d.) ÇKDR.

दिनज्योतिस् (दिन + ज्यो) n. Tageslicht, Sonnenschein RĀĠAN. im ÇKDR.

दिनडःखित (दिन + ड) 1) adj. am Tage betrübt. — 2) m. der Vogel KĀKṚAVĀKA ÇABDAR. im ÇKDR.

दिनपति (दिन + पति) m. der Herr des Tages, die Sonne BHARTṚ. 2, 69. RĪGA-TAR. 3, 492.

दिनप्रणी (दिन + प्रणी) m. der Bringer des Tages, die Sonne TRIK. 1, 1, 97. H. 97, Sch. HĀR. 11. — Vgl. तियिप्रणी.

दिनबन्धु (दिन + बन्धु) m. der Freund des Tages, die Sonne H. 96, Sch.

दिनबल (दिन + बल) m. zusammenfassender N. für das 5te, 6te, 7te, 8te, 11te, und 12te Zodiacalbild ÇKDR. nach dem ÇJOTISHA.

दिनमणि (दिन + मणि) m. das Juwel des Tages, die Sonne TRIK. 1, 1, 99. HĀR. 11. Verz. d. Oxf. H. 184, b, 12. GĪR. 1, 18.

दिनमल n. Monat H. ç. 21. — Wohl am Ende verdorben.

दिनमूर्धन् (दिन + मूर्) m. das Haupt des Tages, Bez. des mythischen Berges, hinter dem die Sonne aufgeht (vgl. उदय 2, c), TRIK. 2, 3, 3.

दिनरत्न (दिन + रत्न) n. das Juwel des Tages, die Sonne H. 93, Schol.

दिनराशि (दिन + रा) m. eine Summe von Tagen d. i. die Anzahl von solaren Tagen, welche zu einer bestimmten Zeit von einem bestimmten Zeitpunkte an verlossen sind, SŪRJAS. 1, 53. Dieselbe Bed. hat auch अर्कगण.

दिनव्यासदल (दिन + व्यास - दल) n. Tagesradius; der Radius eines Kreises, welchen ein Gestirn beim täglichen Umlauf beschreibt, SŪRJAS. 2, 60.

दिनांश (दिन + अंश) m. Tageszeit (Vormittag, Mittag, Nachmittag, Abend u. s. w.) RĀĠAN. im ÇKDR.

दिनागम (दिन + आगम) m. Tagesanbruch HARIV. 4287.

दिनाण्ड (दिन + अण्ड?) n. Finsterniss (das Ei, aus dem der Tag her-